

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 13 december 2004

Nr 1076—1082

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1076	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokoll nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna	2899
1077	Handels- och industriministeriets förordning om provtagnings- och analysmetoder i fråga om vissa främmande ämnen	2900
1078	Handels- och industriministeriets förordning om renhetskrav för tillsatsämnen för livsmedel och vissa bestämningsmetoder	2902
1079	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anknyter till tvårvillkoren i samband med direktstöd	2904
1080	Inrikesministeriets förordning om förbud mot trafik och vistelse inom vissa områden	2907
1081	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om storleken av de avgifter som uppbärs för prestationer i anslutning till fastighetsregistret och fastighetsregisterkartan	2908
1082	Skattestyrelsens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 2005	2909

Nr 1076

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokoll nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna

Given i Helsingfors den 3 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Rom den 4 november 2000 upprättade protokollet nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna

gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 3 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

RP 121/2004
GrUB 4/2004
RSv 163/2004

Nr 1077

**Handels- och industriministeriets förordning
om provtagnings- och analysmetoder i fråga om vissa främmande ämnen**

Given i Helsingfors den 30 november 2004

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § i livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller provtagnings- och analysmetoder för officiell kontroll av högsta tillåtna halt av vissa främmande ämnen i livsmedel.

2 §

Bestämmelser om provtagning, analysmetoder och godkännande av livsmedelspartier

Detaljerade krav på och villkor för de metoder för provtagning och analys som får användas i fråga om vissa främmande ämnen och godkännande av livsmedelspartier anges i följande EG-regelverk:

1. Aflatoxin: Kommissionens direktiv 98/53/EG, ändrat genom kommissionens direktiv 2002/27/EG, 2003/121/EG och 2004/43/EG.

2. Ochratoxin A: Kommissionens direktiv 2002/26/EG, ändrat genom kommissionens direktiv 2004/43/EG.

3. Bly, kadmium, kvicksilver och 3,4-monoklorpropan-1,2-diolin (3-MCPD): Kommissionens direktiv 2001/22/EG, ändrat genom kommissionens direktiv 2001/873/EG.

4. Dioxiner och dioxinliknande PCB: Kommissionens direktiv 2002/69/EG, ändrat genom kommissionens direktiv 2004/44/EG.

5. Patulin: Kommissionens direktiv 2003/78/EG.

6. Tenn: Kommissionens direktiv 2004/16/EG.

3 §

Allmänna krav på provtagning, analysmetoder och godkännande av livsmedelspartier

Det rekommenderas att prov skall tas då en nytthet kommer in i livsmedelskedjan och ett skilt parti kan identifieras. Utöver bestäm-

Kommissionens direktiv: 98/53/EG (31998L0053); EGT nr L 201, 17.7.1998, s. 93, 2001/22/EG, (32001L0022) EGT nr L 77, 16.3.2001, s. 14, 2002/26/EG (32002L0026); EGT nr L 75, 16.3.2002, s. 38, 2002/27/EG (32002L0027); EGT nr L 75, 16.3.2002, s. 44, 2002/69/EG (32002L0069); EGT nr L 209, 6.8.2002, s. 5; 2003/78/EG (32003L0078); EGT nr L 203, 12.8.2003, s. 40, 2003/121/EG (32003L0121); EGT nr L 332, 19.12.2003, s. 38, 2004/16/EG (32004L0016); EGT nr L 42, 13.2.2004, s. 16, 2004/43/EG (32004L0043); EGT nr L 113, 20.4.2004, s. 14 och 2004/44/EG (32004L0044); EGT nr L 113, 20.4.2004, s. 17

melserna i denna förordning skall vid provtagningen följas de bestämmelser som ingår i provtagningsförordningen (385/1983).

Ett laboratorium kan använda den metod som det valt under förutsättning att kraven i de bestämmelser som anges i 2 § 1 mom. uppfylls.

Utöver bestämmelserna i denna förordning skall de bestämmelser som ingår i handels- och industriministeriets beslut (710/1996) iakttas.

4 §

Rapporteringssätt

Analysresultatet för förekomst skall anges

Helsingfors den 30 november 2004

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

antingen som korrigerat eller icke korrigerat. Rapporteringssätt och förekomstgrad skall anges. Vid rapporteringen av resultat skall samma enheter användas som har använts i fråga om de fastställda högsta halterna.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2004.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning [av den 22 mars 2002 om provtagnings- och analysmetoder i fråga om vissa främmande ämnen \(239/2002\)](#).

Överinspektör Liisa Rajakangas

Nr 1078

**Handels- och industriministeriets förordning
om renhetskrav för tillsatssämnen för livsmedel och vissa bestämningmetoder**

Given i Helsingfors den 30 november 2004

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § i livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller krav på renhet hos ett tillsatsämne för livsmedel och vissa krav som gäller identifikation.

Till denna förordnings tillämpningsområde hör inte ett tillsatsämne som har framställts med andra metoder eller av andra råämnen än ett tillsatsämne som omfattas av dess bedömning. Ett sådant tillsatsämne bör inges till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet för en fullständig bedömning med särskild tonvikt på renhetskrav.

2 §

Tillsatssämnets egenskaper

Ett tillsatsämne för livsmedel skall uppfylla de krav rörande identifikation, renhet och

bestämningmetoder som har fastställts i följande EG-regelverk:

1. Sötningemedel: Kommissionens direktiv 95/31/EG om särskilda renhetskriterier för sötningemedel som används i livsmedel, ändrat genom kommissionens direktiv 98/66/EG, 2000/51/EG, 2001/52/EG och 2004/46/EG.

2. Färgämnen: Kommissionens direktiv 95/45/EG om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel, ändrat genom kommissionens direktiv 1999/75/EG, 2001/50/EG och 2004/47/EG.

3. Andra tillsatssämnen för livsmedel än sötningemedel och färgämnen: Kommissionens direktiv 96/77/EG om särskilda renhetskriterier för andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningemedel, kompletterat genom kommissionens direktiv 98/86/EG, 2000/63/EG, 2001/30/EG, 2002/82/EG, 2003/95/EG och 2004/45/EG.

Kommissionens direktiv: 95/31/EG (31995L0031); EGT nr L 178, 28.7.1995, s. 1, 95/45/EG (31995L0045); EGT nr L 226, 22.9.1995, s. 1, 96/77/EG (31996L0077); EGT nr L 339, 30.12.1996, s. 1, 98/66/EG (31998L0066); EGT nr L 257, 19.9.1998, s. 35, 98/86/EG (31998L0086); EGT nr L 334, 9.12.1998, s. 1, 1999/75/EG (31999L0075); EGT nr L 206, 5.8.1999, s. 19, 2000/51/EG (32000L0051); EGT nr L 198, 4.8.2000, s. 41, 2000/63/EG (32000L0063); EGT nr L 277, 30.10.2000, s. 1, 2001/30/EG (32001L0030); EGT nr L 146, 31.5.2001, s. 1, 2001/50/EG (32001L0050); EGT nr L 190, 12.7.2001, s. 14, 2001/52/EG (32001L0052); EGT nr L 190, 12.7.2001, s. 18, 2003/95/EG (32003L0095), EGT nr L 283, 31.10.2003, s. 71, 2004/45/EG (32004L0045), EGT nr L 113, 20.4.2004, s. 19, 2004/46/EG (32004L0046), EGT nr L 114, 21.4.2004, s. 15 och 2004/47/EG (32004L0047), EGT nr L 113, 20.4.2004, s. 24

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 10 december 2004.

Helsingfors den 30 november 2004

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning av den 5 februari 2002 om renhetskrav för tillsatssämnen för livsmedel och vissa bestämningssmetoder (168/2002).

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Överinspektör *Liisa Rajakangas*

Nr 1079

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anknyter till tvärvillkoren i samband med direktstöd**

Given i Helsingfors den 2 december 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § 1 mom. och 11 § i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), av dem 11 § sådan den lyder i lag 273/2003:

1 §

Tillämpningsområde och syfte

Denna förordning tillämpas i hela Finland på åtgärder som föreskrivs utgöra sådana minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som jordbrukare som får direktstöd skall iakttä. Dessa åtgärder fastställs i denna förordning på det sätt som förutsätts i artikel 5 och i bilaga IV till rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, nedan *förordningen om system för direktstöd*.

Syftet med denna förordning är att genom iakttagandet av de uppställda minimikraven säkerställa att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i god jordbrukshävd och att miljön bevaras.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *direktstöd* i enlighet med artikel 2 i förordningen om system för direktstöd gårdsstöd som beviljas direkt till jordbrukare enligt ett stödssystem som anges i bilaga I till förordningen i fråga,

2) *grönträda* ett trädesskifte som har såtts in med vallfrö eller som året innan har utgjort flerårig vall,

3) *icke odlad åker som skall hållas i odlingsbart skick* åkrar som inte längre används för produktion,

4) *permanent betesmark* sådan areal som utnyttjas till att odla gräs och annat örtartat foder naturligt (självsådd) eller genom odling (insådd), och som inte har ingått i gårdens växtföljd i fem års tid eller längre.

3 §

Förutsättningar för beviljande av direktstöd

Beviljandet av direktstöd förutsätter att jordbrukaren, utöver vad som bestäms i förordningen om system för direktstöd och i

kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, följer det som föreskrivs i 4—9 § i denna förordning.

4 §

Motverkande av markerosion

Ikke odlade åkrar som skall hållas i odlingsbart skick måste vara gräsbevuxna och växtligheten skall förnyas vid behov. Om det inte sedan tidigare växer insådd vall på skiftet skall det besås med en tillräcklig mängd utsäde av vallväxter senast den sista såningsdagen året i fråga. Detta krav kan dock frångås av särskilda skäl, till exempel om avsikten är att bekämpa svåra ogräs genom bearbetning.

Trädesskiften enligt kapitel 10 i avdelning IV i förordningen om system för direktstöd skall till de delar som gränsar till vattendrag bestå av gröntråda som är minst tre meter bred, om det inte annars finns en så bred strandväxtlighet längs med hela skiftet som gränsar till vattendraget. Om lägenhetens trädesareal överstiger 30 procent av den sammanräknade arealen av jordbruksgrödor, ensilagevall och tråda, skall dessutom den del som överskrider 30 procent bestå av gröntråda.

På åkerskiften längs med vattendrag och utfallsdiken skall lämnas en minst 60 centimeter bred obearbetad ren där varken gödselmedel eller växtskyddsmedel får spridas.

Ikke odlade åkrar som skall hållas i odlingsbart skick och skiften med gröntråda som överstiger trädesandelen på 30 procent skall slås en gång under vegetationsperioden före utgången av augusti. När det gäller tidpunkten för och genomförandet av slåttern skall det utöver en lyckad ogräsbekämpning tas hänsyn till skyddet av vilda fåglar och däggdjur. Slättergräs från gröntråda får inte utnyttjas ekonomiskt, till exempel säljas eller

överlåtas som foder om det är fråga om trädesskiften enligt kapitel 10 i avdelning IV i förordningen om system för direktstöd. Ikke odlade åkrar som skall hållas i odlingsbart skick får utnyttjas ekonomiskt.

Stubbträda och obearbetad svartträda skall skötas årligen genom slåtter eller på annat sätt så att ogräsen inte kommer åt att sprida sig.

5 §

Bevarande av markens skick och miljön

Bränning av halm på åkrar skall undvikas. Halmbränning är tillåten endast om det är nödvändigt med tanke på en lyckad sådd eller bekämpning av flyghavre och andra ogräs, växtsjukdomar eller skadedjur.

Körning med tunga maskiner på våta åkrar och i synnerhet på ikke odlade åkrar som skall hållas i odlingsbart skick skall undvikas i syfte att förhindra markpackning.

6 §

Motverka spridningen av flyghavre

På ett basskifte som är smittat med flyghavre skall flyghavren bekämpas antingen kemiskt, mekaniskt, genom plockning eller med andra åtgärder så som bestäms i lagen om bekämpning av flyghavre (185/2002) och på Åland i landskapslagen om bekämpning av flyghavre (ÅFS 68/1977). Den anvisning eller plan för bekämpning av flyghavre som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har gjort upp skall följas.

7 §

Bibehållande av landskapets särdrag

I syfte att bevara åkermiljöns särdrag skall små grupper av träd och buskar samt stenrösen på åkern bevaras. Dessa holmar får inte röjas till åker. Av odlingstekniska skäl är det ändå möjligt att röja i enskilda fall väsentliga odlingshinder men inte ändå de skyddade naturtyperna enligt 29 § i naturvårdslagen

(1096/1996) och på Åland enligt landskapslagen om naturvård (ÅFS 82/1998). Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall dock på förhand skriftligen underrättas om röjningen och motiveringarna för den.

8 §

Bibehållande av permanent betesmark

Ett markområde som är permanent betesmark så som avses i artikel 3.4 a i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 som nämns ovan skall huvudsakligen bibehållas som permanent betesmark i enlighet med den nämnda artikeln och artikel 4. Kravet berör inte arealer som beskogas med beaktande av miljöaspekterna enligt artikel 5.2 i förordningen om system för direktstöd.

Om den i artikel 3.1 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 avsedda permanenta betesmarkens andel av den totala jordbruksarealen på nationell nivå något år minskar med över fem procent i förhållande till den referensandel för år 2003 som beräknas enligt artikel 3.4 i samma förordning, skall jordbrukarna på ett sätt som bestäms senare anhålla om förhandstillstånd för att ställa om användningssättet för mark. Om jordbrukaren har ett gällande avtal om miljöspecialstöd för jordbruket berörs den betesmark som ingår i detta avtal inte av förfarandet för förhandstillstånd.

Helsingfors den 2 december 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

9 §

Skötsel av permanent betesmark

Om skiften som har anmälts som permanent betesmark inte används för betesgång skall de hållas öppna genom slätter. Vid behov röjs plantor av träd och buskar från sådana delar av skiftet som inte kan slås. Jordbrukaren kan utnyttja slätterresterna om han så önskar. Det är emellertid inte nödvändigt att föra bort slätterresterna från betesmarken.

Permanent betesmarker berörs inte av krav på att hålla djur på bete och de behöver inte vara ingärdade.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut om de horisontala villkoren för areal- och djurbaserade direktstöd som helt finansieras av Europeiska gemenskapen (154/2000).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lantbruksråd Esko Juvonen

Nr 1080

Inrikesministeriets förordning om förbud mot trafik och vistelse inom vissa områden

Given i Helsingfors den 3 december 2004

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 52 § i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995), sådant detta lagrum lyder i lag 315/2001:

1 §

Förbud mot trafik och vistelse

I syfte att trygga verksamheten och egendomen på Boliden Harjavalta Oy:s och OMG Harjavalta Nickel Oy:s industriområden i Harjavalta stad, att skydda människor och att avvärja fara som verksamheten kan medföra för utomstående är trafik och vistelse på industriområdena förbjuden utan behörigt tillstånd av dessa bolag. De områden som begränsningen gäller har fastställts för de områden som anges på den bifogade kartan. Kartan finns till påseende på inrikesministeriets registratorskontor och i bolagens industrianläggningar i Harjavalta.

Vad som föreskrivs ovan gäller inte sådan trafik eller vistelse på området som är nödvändig för att myndigheterna skall kunna fullgöra sina föreskrivna uppgifter.

2 §

Utmärkning av det område som begränsningen gäller

Innehavaren av de områden som omfattas av begränsningen skall märka ut området och infartslederna och förse dem med tavlor eller

Helsingfors den 3 december 2004

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

skyltar som anger förbudet och bötesstraffet för överträdelse av förbudet.

3 §

Upphörande av förbud

Om innehavaren av området ändrar sin verksamhet på så sätt att begränsningarna i 1 § inte längre är nödvändiga eller lägger ner verksamheten skall innehavaren avlägsna de tavlor och skyltar som anger förbudet samt utan dröjsmål underrätta inrikesministeriet om ändringen.

4 §

Straffbestämmelse

Den som bryter mot ett förbud eller en begränsning enligt denna förordning kan med stöd av 52 § i polislagen dömas till böter, om inte straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2004.

Polisinspektör Matti Launiainen

Nr 1081

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om storleken av de avgifter som uppbärs för prestationer i anslutning till fastighetsregistret och fastighetsregisterkartan**

Given i Helsingfors den 3 december 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 14 a § fastighetsregisterlagen av den 16 maj 1985 (392/1985), sådant detta lagrum lyder i lag 244/1994:

1 §

Tillämpningsområde

För prestationer i anslutning till fastighetsregistret och fastighetsregisterkartan uppbärs till staten och kommunen avgifter enligt denna förordning.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

För utdrag ur fastighetsregistret uppbärs följande avgifter:

1) för utdrag som gäller en lägenhet eller en tomt 8,40 euro, samt

2) för utdrag som gäller andra registerenheter än de som avses i 1 punkten uppbärs en avgift, som för den första sidan i format A 4 är 8,40 euro och för varje därpå följande sida 4,20 euro.

För uppgifter om ett outbrutet område vilka lämnas särskilt ur fastighetsregistret uppbärs en avgift av 5,90 euro per outbrutet område eller per separat registrerad andel i samfällt område.

För kommun-, lokaliseringsområdes-, grupp- och enhetsförteckning samt delägarförteckning för samfällt område som lämnas särskilt och för andra förteckningar som är jämförbara med dessa uppbärs en grundavgift

av 4,20 euro per beställning och 8 cent per enhet eller delägare eller alternativt minst 5,05 euro per sida.

3 §

Omfattande uppgifter av masskaraktär

För sådana omfattande fastighetsregisteruppgifter av masskaraktär som med stöd av lag eller förordning lämnas till myndighet uppbärs 0,17 euro per registerenhet samt databehandlingskostnader.

Om data lämnas på ett datamedium, uppbärs dessutom datamediekostnaderna.

4 §

Prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder

För andra än i 2—3 § avsedda prestationer, genom vilka fastighetsregisteruppgifter lämnas, samt för utdrag ur fastighetsregisterkartan och andra uppgifter uppbärs en avgift enligt företagsekonomiska grunder.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005 och gäller till och med den 31 maj 2005.

Helsingfors den 3 december 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*Regeringssekreterare *Martti Niemelä*

Nr 1082

Skattestyrelsens beslut**om skattefria resekostnadsersättningar under 2005**

Utfärdat i Helsingfors den 30 november 2004

Skattestyrelsen har med stöd av 73 § och 75 § 2 mom. inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/1992), sådana som 73 § av dem lyder delvis ändrad i lagen 896/2001, beslutat:

1 §

Grunderna för och beloppen av resekostnadsersättningar som skall betraktas såsom skattefria vid beskattningen för år 2005 är de som nämns nedan i detta beslut.

2 §

Såsom resekostnader anses de utgifter skattskyldig haft för arbetsresa i Finland eller utomlands.

3 §

Med arbetsresa avses resa, som löntagare för utförande av till arbetet hörande uppgifter tillfälligt företar till särskild plats för arbetets utförande utanför den egentliga arbetsplatsen. Har löntagare på grund av arbetets art ingen egentlig arbetsplats, anses såsom arbetsresa resa som löntagare tillfälligt företar i arbetet från sin bostad till särskild plats för arbetets utförande.

Såsom arbetsresa anses inte löntagares resa mellan bostad och den egentliga arbetsplatsen och ej heller veckosluts- eller andra motsvarande resor mellan bostaden och det särskilda arbetsstället som gjorts under arbetskommandering.

Inom områden, där särskild plats för arbetets utförande till följd av arbetets för området kännetecknande kortvarighet ofta växlar, anses daglig resa mellan bostad och särskild plats för arbetets utförande utgöra resa som endast berättigar till resekostnadsersättning avsedd i 7, 8 och 9 §, om löntagaren inte har egentlig arbetsplats. Löntagare är likväl berättigad till måltidsersättning som avses i 14 §, om han inte har möjlighet att utnyttja av arbetsgivaren anordnad ar-

betsplatsmåltid på särskild plats för arbetets utförande eller i dess omedelbara närhet.

4 §

Om arbetstagaren företar en resa till en sekundär arbetsplats för att där utföra sina arbetsuppgifter och resan företas på annat sätt än vad som anges i 3 § 1 mom., berättigar denna resa endast till en sådan färdkostnadsersättning som avses i 7, 8 och 9 § samt till en sådan logiersättning som avses i 16 §. Som sekundär arbetsplats betraktas ett ordinarie verksamhetsställe för arbetsgivaren eller ett samfund som hör till samma intressesfär som arbetsgivaren, om det är beläget på en annan ort eller i en annan stat än den egentliga arbetsplats som skall betraktas som arbetstagarens primära arbetsplats.

Resor mellan den bostad som arbetstagaren är tvungen att använda sig av till följd av den sekundära arbetsplatsens belägenhet och den sekundära arbetsplatsen betraktas inte som resor som berättigar till ovan i 1 mom. nämnd färdkostnadsersättning.

5 §

Med egentlig arbetsplats avses plats där löntagaren arbetar stadigvarande. Har löntagare på grund av arbetets rörlighet ingen sådan plats där han stadigvarande arbetar, anses såsom egentlig arbetsplats den plats där han avhämtar arbetsorder, förvarar arbetsplagg, redskap och material vilka han använder i arbetet, eller annan i fråga om arbetets utförande motsvarande plats.

6 §

Med resedygn avses en tidsperiod om högst 24 timmar, som börjar då löntagaren beger sig

på arbetsresa från sin arbetsplats eller sin bostad. Resedygnet slutar då löntagaren från sin arbetsresa återvänder till sin arbetsplats eller sin bostad.

7 §

Med färdkostnadsersättning för arbetsresa avses ersättning för rese-, plats- och sovplatsbiljetter samt andra med dem jämförbara till det egentliga resandet hörande oundgängliga kostnader.

Såsom färdkostnadsersättning anses även ersättning för transporterande av arbetsredskap och andra sådana föremål, som löntagaren måste föra med sig.

8 §

Maximibeloppet för resekostnadsersättning som erläggs för arbetsresa som löntagaren företagit med annat fordon än det som han äger eller innehar, är samma som det som framgår ur verifikat eller annan tillförlitlig utredning som trafikidkare givit och som löntagaren visar att han betalt för sina resekostnader.

9 §

Maximibeloppen för färdkostnadsersättningar för arbetsresa som löntagaren företagit med fordon som han äger eller innehar är:

Fordon	Ersättningens maximibelopp
bil	40 cent per kilometer, som höjs med
	— 6 cent per kilometer för transport av släpvagn kopplad till bilen
	— 10 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad husvagn
	— 20 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad raststuga eller motsvarande tung last
	— 1 cent per kilometer för transport i bilen av sådana maskiner eller andra föremål, vilka väger över 80 kilo eller är skrymmande

Fordon

Ersättningens maximibelopp

— 1 cent per kilometer, om löntagaren till följd av åligganden i arbetet transporterar hund i bilen
— 8 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter bilfärder längs skogsbilvägar eller på andra för annan trafik avstängda vägbyggnadsarbetsplatser, för frågavarande kilometrars del

motorbåt, högst 50 hk	62 cent per kilometer
motorbåt, över 50 hk	93 cent per kilometer
snöskoter	85 cent per kilometer
motorcykel	27 cent per kilometer
moped	15 cent per kilometer
annat fordon	8 cent per kilometer

Om i fordon som löntagare äger eller innehar reser även andra personer, vilkas befordran åligger arbetsgivaren, höjs de i 1 mom. avsedda ersättningarnas maximibelopp med 1 cent per kilometer för varje medföljande person.

Om löntagare, som har en i skattestyrelsens beslut om beräkningsgrunder för naturaförmåner avsedd förmån att använda bil, använder sådan bil för arbetsresa och själv betalar bränslekostnaderna som förorsakas av resan, är maximibeloppet av bränslekostnaderna som skall ersättas honom 10 cent per kilometer.

10 §

Med dagtraktamente avses måttlig ersättning för de ökningarna av måltids- och andra levnadskostnader som arbetsresan förorsakar den skattskyldige. Till dagtraktamente räknas inte ersättning för resande eller logi.

11 §

Erläggandet av dagtraktamente förutsätter, att den särskilda platsen för arbetets utförande ligger på längre än 15 kilometers avstånd antingen från löntagarens egentliga arbetsplats eller bostad, beroende på från vilketdera ställe resan företagits. Den särskilda platsen för arbetets utförande skall dessutom ligga på

längre än 5 kilometers avstånd både från den egentliga arbetsplatsen och bostaden.

12 §

Beroende på arbetsresans varaktighet är maximibeloppen för dagtraktamente följande:

Arbetsresans varaktighet	Dagtraktamentets maximibelopp euro
över 6 timmar (partiellt dagtraktamente)	14,00
över 10 timmar (heldagtraktamente)	30,00
då resetiden överstiger det sista fulla resedygnet	
— med minst 2 timmar	14,00
— med mer än 6 timmar	30,00

Erhåller löntagaren under något resedygn fri eller i biljettpriset ingående kost, är maximibeloppet för dagtraktamente hälften av beloppen enligt 1 mom. Med fri kost avses i fråga om heldagtraktamente två och i fråga om partiellt dagtraktamente en fri måltid.

13 §

Maximibeloppen för dagtraktamente för arbetsresa utomlands är följande:

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Afghanistan	45,00
Albanien	44,00
Algeriet	44,00
Amerikas Förenta Stater	60,00
New York, Los Angeles, Washington	65,00
Andorra	45,00
Angola	69,00
Antigua och Barbuda	69,00
Argentina	32,00
Armenien	53,00
Aruba	49,00
Australien	61,00
Azerbajdzjan	51,00
Azorerna	45,00
Bahamas	58,00
Bahrain	54,00
Bangladesh	42,00
Barbados	70,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Belgien	63,00
Belize	39,00
Benin	50,00
Bermuda	68,00
Bhutan	38,00
Bolivia	28,00
Bosnien-Hercegovina	44,00
Botswana	45,00
Brasilien	42,00
Sao Paulo	47,00
Britannien	70,00
London	70,00
Brunei	42,00
Bulgarien	47,00
Burkina Faso	36,00
Burundi	33,00
Centralafrikanska republiken	39,00
Chile	44,00
Colombia	35,00
Cooköarna	58,00
Costa Rica	44,00
Cypern	61,00
Danmark	65,00
Demokratiska republiken Kongo (f.d. Zaire)	64,00
Djibouti	48,00
Dominica	44,00
Dominikanska republiken	45,00
Ecuador	40,00
Egypten	45,00
Elfenbenskusten	61,00
El Salvador	51,00
Eritrea	30,00
Estland	49,00
Etiopien	44,00
Fiji	45,00
Filippinerna	41,00
Frankrike	63,00
Färöarna	53,00
Förenade Arabemiraten	61,00
Gabon	60,00
Gambia	33,00
Georgien	38,00
Ghana	42,00
Grekland	61,00
Grenada	52,00
Grönland	53,00
Guadeloupe	50,00
Guatemala	35,00
Guinea	36,00
Guinea-Bissau	47,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro	Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Guyana	45,00	Mali	35,00
Haiti	41,00	Malta	58,00
Honduras	38,00	Marocko	57,00
Indien	37,00	Marshallöarna	39,00
Indonesien	46,00	Martinique	51,00
Irak	54,00	Mauretanien	39,00
Iran	35,00	Mauritius	43,00
Irland	63,00	Mexico	58,00
Island	72,00	Mikronesien	44,00
Israel	63,00	Mocambique	50,00
Italien	61,00	Moldavien	35,00
Jamaica	43,00	Monaco	60,00
Japan	85,00	Mongoliet	43,00
Jemen	48,00	Myanmar (Burma)	46,00
Jordanien	63,00	Namibia	38,00
Jungfruöarna (USA)	36,00	Nederländerna	63,00
Kambodja	43,00	Nederländska Antillerna	59,00
Kamerun	45,00	Nepal	32,00
Kanada	54,00	Nicaragua	41,00
Kanarieöarna	53,00	Niger	39,00
Kap Verde	34,00	Nigeria	53,00
Kazakstan	53,00	Norge	64,00
Kenya	43,00	Nya Zeeland	59,00
Kina	60,00	Oman	54,00
Hongkong	70,00	Pakistan	37,00
Macao	64,00	Palestina	50,00
Kirgizistan	42,00	Panama	39,00
Komorererna	40,00	Papua Nya Guinea	38,00
Kongo, Republiken	45,00	Paraguay	30,00
Korea, Demokratiska folkrepubliken (Nordkorea)	34,00	Peru	47,00
Korea, Republiken (Sydkorea)	71,00	Polen	55,00
Kosovo	47,00	Portugal	57,00
Kroatien	59,00	Puerto Rico	50,00
Kuba	51,00	Qatar	51,00
Kuwait	65,00	Rwanda	36,00
Laos	33,00	Rumänien	50,00
Lesotho	47,00	Ryssland	42,00
Lettland	45,00	Moskva	72,00
Libanon	70,00	Petersburg	55,00
Liberia	43,00	Saint Kitts och Nevis	54,00
Libyen	46,00	Saint Lucia	63,00
Liechtenstein	67,00	Saint Vincent och Grenadinerna	52,00
Litauen	45,00	Salomonöarna	28,00
Luxemburg	63,00	Samoa	34,00
Madagaskar	36,00	San Marino	48,00
Madeira	47,00	Sao Tome och Principe	43,00
Makedonien	43,00	Saudiarabien	57,00
Malawi	36,00	Schweiz	62,00
Malaysia	41,00	Senegal	50,00
Maldiverna	59,00	Seychellerna	59,00
		Serbien och Montenegro	45,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Sierra Leone	42,00
Singapore	58,00
Slovakien	45,00
Slovenien	53,00
Somalia	33,00
Spanien	60,00
Sri Lanka	32,00
Sudan	48,00
Surinam	28,00
Swaziland	36,00
Sverige	62,00
Sydafrika	52,00
Syrien	50,00
Tadzjikistan	40,00
Taiwan	53,00
Tanzania	37,00
Tchad	42,00
Thailand	53,00
Tjeckien	53,00
Togo	53,00
Tonga	32,00
Trinidad och Tobago	53,00
Tunisien	50,00
Turkiet	48,00
Istanbul	58,00
Turkmenistan	57,00
Tyskland	59,00
Uganda	36,00
Ukraina	55,00
Ungern	58,00
Uruguay	30,00
Uzbekistan	57,00
Vanuatu	34,00
Venezuela	54,00
Vietnam	38,00
Vitryssland	50,00
Zambia	36,00
Zimbabwe	60,00
Österrike	62,00
Östtimor	45,00
Land, som inte nämnts särskilt	40,00

Dagtraktamente räknas enligt resedygn. Resedygnet är 24 timmar räknat från arbetsresans början eller från det föregående resedygnets slut.

Maximibeloppet för dagtraktamente fastställs enligt det land eller område där resedygnet utomlands slutar. Slutar resedygnet ombord på fartyg eller flygplan, fastställs dagtraktamentet enligt det land eller område,

varifrån fartyget eller flygplanet senast avgått eller i fråga om avgång från Finland, där det först anländer.

Vid återresa till Finland har löntagaren rätt till hälften av det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet, om den till arbetsresan använda tiden överskrider med mer än två timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån.

Överskrider den till arbetsresan använda tiden med mer än tio timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån, har löntagaren rätt till det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet. Maximibeloppet för dagtraktamente vilket betalas för resedygn eller del därav, som börjat efter ankomsten till hemlandet, fastställs enligt 12 §.

Löntagaren är berättigad till dagtraktamente som fastställts för vederbörande land, om utlandsarbetsresa varat minst 10 timmar. Ifall den totala tid, som använts till arbetsresan är under 10 timmar erläggs dagtraktamente i enlighet med stadgandena om resor i hemlandet och till motsvarande belopp.

Har löntagaren under något resedygn erhållit kostnadsfri eller i biljettpriset eller i hotellrummets grundpris ingående kost, utbetalas dagtraktamente nedsatt med 50 procent. Med fri kost avses i fråga om utrikesdagtraktamente två fria måltider.

Då arbetsresa företas utanför finskt territorium så, att arbetet för i Finland befintlig arbetsgivares räkning utförs under exceptionella förhållanden och löntagaren återvänder till finskt territorium till natten, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan enligt 12 §, är maximibeloppet för ersättning som erläggs för arbetsresan med avvikelser från 1 mom. 16,00 euro.

14 §

Erläggandet av måltidsersättning förutsätter att dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan och att löntagaren inte till följd av arbetets art har möjlighet att under sin måltidsrast inta sin måltid på sitt vanliga måltidsställe. Måltidsersättningens maximibelopp är 7,50 euro.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1082

Måste löntagaren under arbetsresan inta måltider två gånger utanför sitt vanliga måltidsställe, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan är måltidsersättningens maximibelopp 15,00 euro.

15 §

Maximibeloppet för logiersättning, som erläggs för arbetsresa utöver dagtraktamente, är det belopp, som av härbärgeringsrörelse utfärdat verifikat eller annan tillförlitlig utredning utvisar.

16 §

Maximibeloppet för logiersättning på grund av resa som företas till en sekundär arbetsplats uppgår till det belopp som utvisas av det av förplägningsrörelsen erhållna kvittot eller till ett belopp som kan anses vara skäligt på basis av tillbudsstående tillförlitlig utredning.

Helsingfors den 30 november 2004

Generaldirektör *Jukka Tammi*

17 §

Erläggandet av nattresepenning förutsätter, att av till dagtraktamente berättigande resedygn minst 4 timmar infaller under tiden mellan kl. 21.00—07.00 och att arbetsgivaren inte ordnar kostnadsfritt logi för löntagaren och inte heller erlägger logiersättning eller ersättning för sovplats. Nattresepenningens maximibelopp är 6,00 euro.

18 §

Vad ovan bestämts om ersättning av resekostnader, tillämpas även på ersättningar som i lag stadgats såsom skattefria och som betalas till skattskyldiga som får sjöarbetsinkomst.

19 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2005. Detta beslut tillämpas på arbetsresa eller en del därav som företas under år 2005.

Överinspektör Anneli Nuoritalo